

Bestemmelsen i stk. 4 indebærer en udvidelse af det professionsansvar, som en anmelder vil være underlagt efter dansk rets almindelige regler, jf. stk. 3.

Der kan ikke søges regres mod anmelderen, hvis tabet skyldes fejl ved Tinglysningsrettens it-system. En anmelders fejlagtige anvendelse af it-systemet vil derimod kunne lede til erstatningsansvar for anmelderen efter dansk rets almindelige regler.

Bestemmelsen i stk. 4 indebærer, at medmindre fejl eller forsømmelser kan tilskrives staten, vil det fulde erstatningsansvar i sidste ende kunne pålægges anmelderen. Har både staten og anmelderen begået fejl eller forsømmelser, vil den endelige fordeling af erstatningsansvaret skulle fortages efter dansk rets almindelige erstatningsretlige principper.

I det omfang det er anmelderen selv, der er skadelidt i tilfælde, hvor der kan rejses krav efter § 31, vil staten kunne afvise kravet med henvisning til statens mulighed for efter stk. 4 umiddelbart at gøre et regreskrav gældende over for anmelderen.

Efter *stk. 5* kan justitsministeren fastsætte regler om, at Tinglysningsretten i forbindelse med tinglysning i henhold til stk. 1, skal sende meddelelse til den, der ifølge tingbogen er berettiget til at disponere over den pågældende rettighed, herunder at anmelder skal betale et gebyr for denne meddelelse. Gebyret vil i givet fald blive fastsat, så det dækker de udgifter, der er forbundet med udskrivning og forsendelse af meddelelsen.

Efter *stk. 6* finder anmelderordningen tilsvarende anvendelse på dokumenter vedrørende panterrettigheder og meddelelser om ejendomsforbehold, der skal tinglyses i bilbogen, samt dokumenter vedrørende panterrettigheder, der skal tinglyses i person- eller andelsbilbogen.

Til § 49 d

Bestemmelsen indeholder regler om betingelserne for at opnå autorisation som anmelder. Autorisationsordningen har til formål at sikre, at anmeldere udøver deres virksomhed med en høj grad af troværdighed og sikkerhed. Dette er af afgørende betydning, idet anmelderne bl.a. får til opgave at foretage prøvelse af, om et digitalt dokument hidrører fra den, der ifølge tingbogen er berettiget til at råde over den pågældende rettighed, og at denne har forpligtet sig som anført i det digitale dokument, jf. herved bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i tinglysningslovens § 49 c ovenfor.

Kompetencen til at træffe afgørelse om autorisation af anmeldere foreslås i medfør af stk. 1 tillagt Tinglysningsretten. Rettens afgørelse om meddelelse eller

nægtelse af autorisation er judicielle afgørelser, der træffes ved kendelse eller beslutning. Afgørelserne kan kæres til landsretten, jf. retsplejelovens regler herom.

Efter *stk. 2* er det en forudsætning for at få autorisation som anmelder, at den ansøgende person har godkendelse, tilladelse, beskikkelse mv. efter anden lovgivning. Den gruppe af personer, der således kan få autorisation er penge- og realkreditinstitutter, ejendomsmæglere, advokater, landinspektører samt statsautoriserede og registrerede revisorer. Opstilling af denne 'positivliste' sikrer, at de nævnte ansøgere allerede er undergivet et offentligt tilsyn, ligesom opnåelse af godkendelse, tilladelse, beskikkelse efter den nævnte lovgivning forudsætter overholdelse af en række vandelskrav og krav vedrørende økonomi. Disse kriterier er derfor ikke nødvendige at opstille i forbindelse med autorisation som anmelder efter § 49 d, stk. 2.

Efter *stk. 3* kan autorisation endvidere meddeles til personer og virksomheder, der her i landet udøver aktiviteter af den i stk. 2 omhandlede art i henhold til EU-rettens regler om fri bevægelighed. Bestemmelsen sikrer således, at personer og virksomheder, der er statsborgere i henholdsvis har hjemsted i et andet EU- eller EØS-land på lige fod med danske personer og virksomheder kan opnå autorisation i kraft af deres erhverv eller forretningsområde. Reglen sikrer således, at der ikke vil opstå en ulovlig forskelsbehandling i strid med EU-rettens regler. Det gælder både, hvis den pågældende opnår ansættelse i et dansk firma, hvis den pågældende etablerer en filial eller andet forretningssted her i landet, og hvis den pågældende udøver de relevante aktiviteter her i landet uden at have etableret sig her.

Efter *stk. 4* skal en ansøger om autorisation gøre det antageligt, at den pågældende vil udøve virksomheden forsvarligt. Det er således et grundlæggende krav til den, der ansøger om autorisation som anmelder, at den pågældende skal kunne sandsynliggøre, at virksomheden som anmelder vil blive drevet forsvarligt. Ved vurderingen heraf vil der bl.a. kunne lægges vægt på, om den eller de personer, som skal forestå sagsbehandlingen hos anmelderen, har de fornødne faglige kvalifikationer. Det skal ikke være et ufravigeligt krav, at de pågældende personer har forudgående praktisk erfaring på tinglysningsområdet, selv om der dog kan lægges vægt herpå. Ansøgere som på anden måde kan dokumentere, at man besidder de fornødne kvalifikationer, vil således også kunne opnå autorisation. Der stilles imidlertid ikke krav om en særlig uddannelse.